

اخطاریه با چنین مضمونی: «تمرة ۱۷، مورخ ۱۹ شهر ربیع الثانی ۱۳۲۵. جناب میرزا جهانگیرخان مدیر محترم روزنامه صور اسرافیل - دام مجده - لزوماً حمت می‌دهیم صبح یکشنبه بیستم در مدرسه مبارکه دارالفنون تشریف بیاورید که ملاقات شما لازم است.» به دست ایشان رسید که مخبر السلطنه می‌نویسد میرزا جهانگیر خان پس از دریافت این اخطاریه روز یکشنبه چهار ساعت قبل از ظهر وارد مدرسه شریفة دارالفنون شد و به اطاق کوچک مخصوص وزارت علوم و اوقاف که در خلی شمالي و متصل به دلان زاویه شمال شرقی مدرسه بوده داخل شد و جمعی از سادات قمی در خصوص عمل موقوفات قم صحبت می‌کردند.

پس از وارد شدن جناب میرزا جهانگیر خان، جلسه سوال و جواب آغاز گردید و از ایشان سوالاتی به عمل آمد:

۱- ستون چرند و پرند چیست؟

۲- اگر ستون چرند و پرند مربوط به قسمت اخلاقی می‌باشد، آیا نمی‌توان آن را به گونه‌ای دیگر نوشت ...

و پس از پاسخ‌های میرزا جهانگیر خان او را سیاست خطاب کرده و روزنامه صور اسرافیل را از چاپ شماره ۱۴، پنجشنبه ۱۰، شعبان سال ۱۳۲۵، برای مدتی توقيف گردید و شماره ۱۵ آن در تاریخ چهارشنبه ۲۹ رمضان ۱۳۲۵ قمری منتشر شد. لازم به ذکر است که علت توقيف روزنامه هیچ ربطی به شماره ۱۴ نداشته، بلکه درج سرمهالة شماره ۱۲ بوده است. به دنبال توقيف روزنامه در مرتبه دوم، عده‌ای از هواداران روزنامه صور اسرافیل به حمایت از روزنامه

یادگار شمع مرده^(۱)

(نکاهی به روزنامه صور اسرافیل)

علیرضا قانعی اردکانی

صور اسرافیل از روزنامه‌های عصر مشروطه بود که ۳۲ شماره آن در تهران و ۳۰ شماره آن در شهر اوردن (سویس) منتشر گردید.

روزنامه صور اسرافیل روزنامه‌ای هفتگی بود که به مدیریت میرزا جهانگیر خان شیرازی و میرزا قاسم خان تبریزی اداره می‌شد.

این روزنامه از پرفروش‌ترین روزنامه‌های عصر مشروطیت بود که به طور هفتگی، گاه در ۸ صفحه و گاه ۱۰ صفحه به چاپ می‌رسید و اکثرآ به صورت رحلی و با چاپ سربی منتشر می‌گردید.

اولین شماره به چاپ رسیده صور اسرافیل، در ربیع الآخر سال ۱۳۲۵ هجری قمری، نه ماه پس از صدور فرمان مشروطیت منتشر شد و آخرین شماره آن در جمادی الاول سال ۱۳۲۶ هجری قمری، سه روز قبل از بمباران مجلس منتشر شد.

پس از ماجراهی به توب بستن مجلس، میرزا جهانگیر خان به قتل رسید، اما میرزا علی اکبر دهخدا و میرزا قاسم خان جان به در برداشتند.

میرزا علی اکبر خان دهخدا بعد از مدتی به اروپا رفت و در آن جا به همراه معانند السلطنه و تی چند از دوستان خود توانست سه شماره از صور اسرافیل را به همان سبک منتشر کند، ولی برای مشکلات زیاد سرانجام این روزنامه تعطیل گشت.

درباره محتویات این روزنامه باید گفت: صور اسرافیل روزنامه‌ای بود در قالب مقاله‌های سیاسی، تاریخی و اخلاقی و در سرلوحة آن آمده: «حریت، مساوات و اخلاق».

مسلک آن، تکمیل معنی مشروطیت و حمایت

۱۳۲۶ در طهران نخستین مدیر صاحب التدبیرش، سرفه شهدای راه حریت و فدائی استقلال وطن و ملت میرزا جهانگیر خان شیرازی تنش به دار بیداد آویخته و خاک حریت و ندامت بر سر آرزومندانش بیخانه و اوراق جانبخش که اثر خامه مشکین ختمه یگانه دبیر دانا و فرزانه ادیب توانا میرزا علی اکبر خان دهخدا بود یکجا سوت که حالا از آن دریای قضیه فاجعه نمی و از آن خرمن فجیه کمی نتوانم نگاشت.

عجالتاً آن روزنامه با قلم همین میرزا علی اکبر خان قزوینی (دهخدا) کماقی سابق در شهر ایوردن سویس رونق افروز می گردد. البته هموطنان گرامی قدر این دُر گرانبه را که به بیادگار از شهدای راه حریت علم می گردد مفتتم دانسته و به آدرس ذیل طلب می فرمایند تا کامیاب گردند:

ایوردن، سویس. اداره روزنامه صوراسرافیل. در این راه معاضد السلطنه با کمک مالی خود به میرزا علی اکبر خان دهخدا کمک کرد و دفتر روزنامه را در آن شهر دایر ساخته، ولی چاپ روزنامه به علت فنی در خود پاریس انجام می گرفت. همین امر مشکلاتی را به همراه آورد که باعث تعطیلی روزنامه گردید. (ماهنتامه نگین، شماره ۱۶۸، سال ۱۳۵۸)

مأخذ:

- ۱- مجلد اول روزنامه صوراسرافیل، مقدمه.
- ۲- تاریخ جراید و مجلات ایران، محمد صدر هاشمی، جلد سوم و چهارم، صفحه ۱۳۹-۱۴۷.
- ۳- تاریخ مشروطه ایران
- ۴- استاد مطبوعات، جلد دوم، کاوه بیات و مسعود کوهستانی نژاد، صفحه ۱۴۲-۱۴۵.

۱- این عنوان برگرفته از قطعه شعری است که علی اکبر دهخدا در رثای میرزا جهانگیر خان روزنامه صوراسرافیل سروده است.

خشم او روبرومی گشتند و تنها خواستش از شاه بیرون کردن و تبعید آنان به دست خودش بود. یکی از کسانی که مورد خشم محمدعلی میرزا قرار گرفت، میرزا جهانگیر خان شیرازی بود آن‌هم به علت تندي و بدگویی در رابطه با شاه و اطرافیان نزدیک شاه بود که اکثر این مقاله‌ها را میرزا علی اکبر دهخدا می‌نوشت بهتر گناهان و تقصیرات به گردن میرزا جهانگیر خان می‌افتاد، چون او یکی از مؤسسين روزنامه و یکی از آزادیخواهان زمان مشروطه بود، لذا دولت در آن زمان در بی آن بود که آزادیخواهان را دستگیر کند. روزی تعدادی از قشون شاه، میرزا جهانگیرخان را بدون آن که سوال و جوابی کنند، دستگیر کرده و با زنجیری که به دستان وی بسته بود او و ملک المتکلمین را (که او هم یکی از آزادیخواهان بود) با هم به دربار شاه برداشت و هر دو نفر آنها رادر کنار مجسمه‌های کنار حوض باطناب بستند. و پس از مدتی هر دو را با ضربات چاقو از پای درآوردند.

پس از آن که علی اکبر دهخدا به شهر ایوردن در سویس تبعید شد در آنچه مرحله جدیدی از چاپ روزنامه صوراسرافیل را آغاز کرد.

این روزنامه از دو چهلت مورد علاقه و توجه مردم بود:

- ۱- از نظر نقد اوضاع اجتماعی و سیاسی.
- ۲- بیدار کردن مردم به خصوص با مقالات طنزآمیز در چرند و پرند و سپک نگارش نوین.

لازم به ذکر است هنوز تحقیق جامعی از پیام سیاسی صوراسرافیل و اهداف آن به عمل نیامده است.

میرزا علی اکبر خان دهخدا دبیر روزنامه صوراسرافیل در شهر ایوردن سویس شروع به چاپ روزنامه صوراسرافیل کرد و مجموعاً چهار شماره از آن را به چاپ رسانید و اولین شماره آن در محرم سال ۱۳۲۲ قمری و نمره سوم آن را در تاریخ ۱۵ صفر سال مذکور منتشر کرد. (قیمت آن در شهر ایوردن ۲۵ فرانک بود).

یکی از روزنامه‌های منطبعه مصر (چهره نما در شماره ۶۴، سال پنجم، ۲۰، ذیحجه سال ۱۳۲۶) پس از راه اندازی صوراسرافیل در شهر ایوردن در رابطه با طلوع روزنامه می‌نویسد «اعلان روزنامه صوراسرافیل گرامی نامه نامی و روزنامه گرامی صوراسرافیل که یک سال و اندی با چهره معرفت پاش و درخشند و رخساری تربیت ریز و حریت پخشند در وسط سمای آمال و امانت وطن پر توفشانی می‌نمود و از دلهای جهالت مالامال ملت ستمدیده زنگ بی‌دانشی می‌زدود و گمگشتنگان وادی غفلت را شاهراه ترقی و عمران می‌نمود، در ماه ۲۳ جمادی الاول سال

دست به یک سری اقدامات زدند. که روزنامه صوراسرافیل پس از چاپ شماره ۱۵ روزنامه، سرمهاله‌ایی به عنوان تشکر چاپ کرد و در آن از عموم برادران وطنی که در موقع توقيف روزنامه اظهار همراهی کردند، کمال تشکر و امتنان را حاصل نموده و مخصوصاً از برادران غیور آذربایجانی و گیلانی و کرمانی و فارسی خود و پاره‌ایی انجمن‌های محترمه پایتخت.

لازم به ذکر است که روزنامه صوراسرافیل از شماره یک تا شماره هشتم یکجا منتشر شده و تحت نظر و به مدیریت میرزا جهانگیر خان شیرازی و میرزا قاسم خان تبریزی بوده و هر دو نفر مدیر و موسس و دخیل در انتشار روزنامه بوده‌اند. از شماره هشتم تا پانزدهم، اسم جهانگیر خان از عنوان روزنامه حذف شده و مدیر فقط میرزا قاسم خان تبریزی معرفی شد، ولی باز هم تمام کارهای روزنامه به عهده میرزا جهانگیر خان بود. از شماره ۱۵ مجدداً نام هر دو ذکر شد و علاوه بر این دو نفر، اسم میرزا علی اکبرخان قزوینی (دهخدا) به عنوان دبیر و نگارنده در عنوان روزنامه اضافه شد و نام این سه تن تا آخرین شماره آن، یعنی شماره ۳۲ آمده است.

میرزا جهانگیرخان و میرزا علی اکبر خان دهخدا علاوه بر انتشار روزنامه صوراسرافیل، به فعالیت‌های سیاسی علاقه داشتند و لااقل عضو یکی از انجمن‌های انقلابی و تندروی پایتخت بودند و همین علت باعث گردید تا حکومت علیه آنان باشد و در برابر تندروی آنان ایستادگی کند.

یکی از موارد مهم و انقلابی، مرامنامه‌ای راجع به اصلاح اراضی بود که دهخدا با قلم خود آن را در شماره‌های ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ مطرح کرد و در آن آورده بود: «دهات و املاک سلطنتی و همچنین دهات و املاک مالکینی که علاوه بر احتیاج زندگی آنها می‌باشد، بایستی اولی‌ها بلاعوض و دومی‌ها توسط بانک خریداری شده بین دهاقین تقسیم گردد». علاوه بر آن دهخدا در روزنامه صوراسرافیل لزوم توسعه فلاحت و اصلاح اراضی از طریق تشکیل بانک زراعی و خرید املاک از مالکین و تقسیم آن بین دهاقین را مطرح کرد.

همچنین اجتماعیون عامیون در روزنامه صوراسرافیل در شماره ۲۲ خواهان تعديل مالیات شدند تا مالیات فقط نسبت به دارایی و یا عایدات مشخص گرفته شود و در شماره ۲۴ مقاله مفصلی راجع به رفاه کارگران درج گردید. عجالتاً مجلسیان که انجمن‌ها را پراکنده می‌کردند و امیدداشتند که محمد علی میرزا از خشم و تندي بکاهد و نرمی کند، هر روز با